Р Е Ш Е Н И Е
№ 43821

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова
ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8739** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от гл. Юрисконсулт С. В., процесуален представител на НАП, срещу Решение № 1797/20.05.2026 г., постановено по НАХД № 3100/2026 г. по описа на Софийския районен съд, Но, 129 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 769166-F754662/10.05.2024 г.,издадено от зам. директора на ТД на НАП С., с което на „ИГИКАЙ ЗЕН“ ЕООД, е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. на основание чл. 183, ал. 1 ЗДДС, за нарушение на чл. 113, ал. 9 ЗДДС.

В жалбата се поддържа становище за неправилност на обжалвания съдебен акт, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът – зам. директор на ТД на НАП – С., чрез гл. юрк. Л. И., поддържа жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „ИКИГАЙ ЗЕН“ ЕООД, в съдебно заседание не е представляван и не е заявил становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна и доказана.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шести касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
От фактическа страна СРС е установил, че на 29.03.2023 г. „ИКИГАЙ ЗЕН“ ЕООД е издало данъчен документ – фактура № [ЕГН]/29.03.2023 г. с предмет „писмени преводи от и на английски“ с контрагент „Елит Травел“ ЕООД с данъчна основа 595.00 лв. В издадената фактура дружеството е начислило ДДС, като в отделен ред е посочен ДДС 20% в размер на 119.00 лв., като била посочена и сума за плащане, представляваща сбор от данъчната основа и начисления ДДС – 714.00 лв. с посочен начин на плащане „по банков път“. Дружеството е отразило фактурата в дневник продажби за съответния период.
От дружеството е била подадена молба вх. № 14 - 53- 00-2779/06.11.2023 г. до ТД на НАП - офис И., в която се сочело, че дружеството неправилно е начислявало ДДС за извършени услуги в страната и е приспадало данъчен кредит, за което било уведомено с писмо от ТД на НАП – С. от 17.10.2023 г., и се правело искане да бъде внесен неправилно приспаднатия данъчен кредит за 2022 г. и 2023 г.
Във връзка с подадената молба от 06.11.2023 г. по отношение на дружеството била извършена проверка на първични и вторични счетоводни документи с цел установяване на факти и обстоятелства относно установяване спазването на данъчно - осигурителното законодателство от страна на задълженото лице за периода от 01.04.2022 г. до 30.09.2023 г. Проверката била извършена от инспектор по приходите при ТД на НАП - П., офис П..
При извършване на проверката било установено, че за данъчен период месец март 2023 г. дружеството е издало горепосочената фактура № [ЕГН]/29.03.2023 г. с предмет „писмени преводи от и на английски“ с контрагент „Елит Травел“ ЕООД с ИН BG121020441 с данъчна основа 595,00 лева. В издадената фактура дружеството жалбоподател начислило ДДС, като посочило на отделен ред ДДС 20 % в размер на 119.00 лева, като била посочена и сума за плащане, представляваща сбор от данъчната основа и начисления ДДС – 714.00 лева, с посочен начин на плащане „по банков път“. Прието е, че дружеството „ИКИГАИ ЗЕН“ ЕООД е нарушило разпоредбата на чл. 113, ал. 9 ЗДДС, за което е съставен АУАН, въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление.
Съставът на СРС е събрал необходимите доказателства за правилното решаване на делото, анализирал ги е и въз основа на правен анализ е установил релевантните факти.
При субсидиарното прилагане на НПК, СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд не е допуснал нарушение при оценката и анализа на доказателствата. В тази връзка касационната инстанция приема за неоснователно възражението за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.
Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.
Спорният по делото въпрос е дали санкционната разпоредба на чл. 183, ал. 1 ЗДДС е приложима по отношение на всички субекти, изброени в нормата на чл. 113, ал. 9 ЗДДС, за които е предвидено, че нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури или само за нерегистрираните по ЗДДС субекти.
В чл. 113, ал. 9 ЗДДС е предвидено, че данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон или са регистрирани на основание чл. 97а, ал. 1 и 2, чл. 99 и чл. 100, ал. 2, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури.
Според разпоредбата на чл. 183, ал. 1 ЗДДС лице, което не е регистрирано по този закон и издаде

данъчен документ, в който посочи данък, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на посочения в документа данък, но не по-малко от 1000 лв.
В случая не е спорно, че санкционираното дружество е регистрирано на основание чл. 97а, ал. 2 ЗДДС на 01.04.2022 г., при което за същото важи забраната по чл. 113, ал. 9 ЗДДС да посочва данъка в издаваните от него фактури и известия към фактури. Безспорно, с фактурата, посочена в АУАН и НП, дружеството е нарушило тази забрана. Това обаче не дава основание да бъде ангажирана административнонаказателната му отговорност по чл. 183, ал. 1 ЗДДС, както е сторено с процесното НП. В тази разпоредба изрично е предвидено по отношение на кои субекти е приложима предвидената в нея санкция, а това са лицата, които не са регистрирани по ЗДДС. Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, кои лица могат да бъдат субект на предвидената в същата административнонаказателна отговорност и не препраща към разпоредбата на чл. 113, ал. 9 ЗДДС. Следователно, предвидената в нея санкция е приложима към тези лица, които изобщо не са регистрирани по този закон. След като „Икигаи Зен“ ЕООД е регистрирано, макари и на основание чл. 97а, ал. 2 ЗДДС следва извода, че същото не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност по чл. 183, ал. 1 ЗДДС. Макар и да е нарушило забраната по чл. 113, ал. 9 ЗДДС, след като за това нарушение не е изрично предвидена административнонаказателна отговорност в чл. 183, ал. 1 ЗДДС, дружеството не е следвало да бъде санкционирано по тази разпоредба. Нормата на чл.46, ал. 3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.
Като е достигнал до същият извод съставът на районния съд е постановил едно правилно решение. Не са налице твърдените касационни основания, поради което решението следва да бъде оставено в сила.
Така мотивиран, Административен Съд С. – град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1797/20.05.2026 г., постановено по НАХД № 3100/2026 г. по описа на Софийския районен съд, Но, 129 състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.